

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/246/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010767
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3811010767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. januára 2012 takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý : U. M., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej,
okres Prievidza, trvale bytom O., W. č. XXX/XX,
prechodne bytom O. M., A. č. XXX,
Česká republika,

j e v i n n ý , ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo 6C 115/2007-20 zo dňa 03. októbra 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. apríla 2008, bol zaviazaný prispievať na výživu dcér A. M., nar. XX.XX.XXXX, sumou 4.500,- Sk (149,37 eur) a T. M., nar. XX.XX.XXXX, sumou 3.500,- Sk (116,18 eur) mesačne vopred vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky detí G. M. a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo 13P 497/2008-23 zo dňa 19. novembra 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. mája 2009, mu bola s účinnosťou od 01. júla 2008 znížená vyživovacia povinnosť na dcéru A. na sumu 3.000,- Sk (99,58 eur) a na dcéru T. na sumu 2.000,- Sk (66,39 eur), ktoré je povinný platiť mesačne vopred, najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky G. P., túto povinnosť si v mieste svojho trvalého a prechodného bydliska, ako aj v mieste trvalého pobytu oprávnených a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 25. apríla 2008 do 30. januára 2012 úmyselne neplnil tým, že hoci bol zamestnaný v období od 29. júna 2008 do 31. marca 2009 v spoločnosti X. X., a.s. od 03. augusta 2009 v spoločnosti X. F. s.r.o. F., od 01. februára 2010 do 19. júla 2010 v spoločnosti W. E. s.r.o., kde s ním bol ukončený pracovný pomer z dôvodu dlhodobej neospravedlnenej absencie a od 27. decembra 2010 doposiaľ v spoločnosti B. F., a.s. a mal dostatočný príjem, vyživovaciu povinnosť si u zamestnávateľa nenahlásil a sám si ju dobrovoľne neplnil, čím zostal dlhovať za obdobie od 25. apríla 2008 do 30. januára 2012 oprávnenej G. P. sumu 7.475,03 eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, číslo 2T 150/2010 zo dňa 22.06.2010, právoplatným dňa 20. augusta 2010, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace so skúšobnou dobou jeden rok a tri mesiace,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. b), c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 262/2011 Z.z.

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného U. M., vypočul svedkyňu G. P., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný U. M. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní v podstate nepoprel spáchanie trestnej činnosti. Uviedol, že je pravdou, že rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi mu bolo určené výživné na maloleté deti tak, ako je to uvedené v obžalobe. Uviedol, že okrem týchto vyživovacích povinností má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť na syna vo výške 30 eur. Uviedol, že je pravdou, že s maloletými deťmi sa aj stretával, pričom im dával aj nejaké finančné prostriedky. Ďalej obžalovaný uviedol, kde pracoval, aké mal zárobky, pričom uviedol, že na výživu detí neprispieval. Na záver svojej výpovede uviedol, že matke detí posielal výživné, avšak nie v plnej výške, pričom matka maloletých detí odmietala tieto peniaze, ktoré poslal poštovou poukážkou prebrať. Na záver svojej výpovede uviedol, že výživné si neplnil z dôvodu, že nemal finančné prostriedky a preto ani nemohol vyživovaciu povinnosť plniť.

Svedkyňa G. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že rozsudkami Okresného súdu v Prievidzi bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí najskôr v sume 8.000,- Sk, pričom vyživovacia povinnosť mu bola znížená na sumu 5.000,- Sk. Ďalej sa svedkyňa vyjadril k plateniu výživného zo strany obžalovaného, pričom uviedla, že v súčasnej dobe jej namiesto obžalovaného vypláca výživné Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v F.. Svedkyňa uviedla, kde pracovala v rozhodnom období, aký mala príjem. Na záver svojej výpovede svedkyňa uviedla, že deti netrpeli núdzou.

Obžalovaný je okrem výpovede svedkyne G. P. z konania usvedčený aj listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 6C 115/2007 zo dňa 03. októbra 2007, rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 13P 497/2008 zo dňa 19. novembra 2008, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať najskôr na výživu maloletých detí sumu 8.000,- Sk, neskôr bola vyživovacia povinnosť znížená na sumu 5.000,- Sk. V spise sa nachádzajú správy od bývalých zamestnávateľov obžalovaného. Zo správy z katastra nehnuteľností vyplýva, že obžalovaný nie je vlastníkom nehnuteľnosti, obžalovaný nie je vlastníkom cenných papierov, resp. iných hnutel'nych vecí. Zo správy vyplýva, že matka poberá náhradné výživné.

Z trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 150/2010 zo dňa 22.06.2010 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní pätnásť mesiacov.

Z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 246/2011 zo dňa 30. januára 2012 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní sto hodín..

Súd po prevedenom dokazovaní, zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, hoci obžalovaný popiera spáchanie trestnej činnosti, z konania je jednoznačne usvedčený výpoveďou svedkyne G. P. a listinnými dôkazmi. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi prispievať na výživu maloletých detí najskôr sumu 8.000,- Sk,

neskôr bola vyživovacia povinnosť znížená na sumu 5.000,- Sk. Z prevedeného dokazovania taktiež vyplýva, že obžalovaný za celé obdobie na výživu neposlal pravidelne výživné. Z dôvodu, že obžalovaný si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť voči svojim maloletým deťom, súd preto jeho konanie kvalifikoval tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. b), c) Trestného zákona. Podľa názoru súdu, obrana obžalovaného, že vyživovaciu povinnosť si nemohol plniť, je len účelová, pretože z prevedeného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mal finančné prostriedky na to, aby mohol, či už v plnom rozsahu, resp. aspoň čiastočne plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Obžalovaný U. M. svojím konaním porušil záujem spoločnosti na tom, aby bola zabezpečená riadna výživa maloletého dieťaťa. Motívom konania obžalovaného bola nezodpovednosť. Súd u obžalovaného nezistil ani poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcou okolnosťou je to, že už bol v minulosti odsúdený.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste trvalého bydliska, resp. prechodného bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Nebol riešený v priestupkovom konaní. Doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 246/2011 zo dňa 30. januára 2012.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods.4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v samej spodnej hranici takto zákonom upravenej trestnej sadzby v trvaní dvadsaťosem mesiacov. Z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.